How Pillayar came to be

In one of their sojourns in space, God Siva and His consort Parvathy spotted a group of elephants - males and females on earth. Goddess Parvathy was fascinated by the elephant face. She told Lord Siva it's like the word Aum in Tamil the pranava mantram. If they could have a child like that, they could be constantly viewing the symbol of pranava mantram.

And so Pillayar manifested himself and in Hindu Mythology he is considered as the elder child of God Siva and Parvathy. This fact is revealed in the thevaram (psalm) "Pidiyathanuru umai." sung by Saint Thirugnanasambandar.

There are many distorted versions of how Pillayar came to be with elephant head. One is that God Siva in anger chopped off Pillayar's head and when His Consort broke down with sorrow, He cut the head of an elephant and fixed it to His (Pillayar's body). It is the most absurd and ridiculous explanation.

People who concocted this theory seem not to know that no Saiva God is blood thirsty - least of all God Siva the Supreme God who is compassionate and merciful. Why couldn't such writers go through texts on Saivaism and the religious songs and write the correct story? Such stories mislead people of other religions and also Hindu children.

Time the Saivaite leaders and the department of Hindu Culture, the Siva Council, the Hindu Council and Hindu Congress correct such erroneous accounts through the Ministry of Religious Affairs. Refined people do not run down the religion or religious belief of the others.

There are many stories in Hindu Mythology of Pillayar. It is a given fact that even in Hindu Temples, the incumbent deity may be God Siva or Aadi Parasakthi or Badrakali or God Murugan, the first Poosai (worshipping with flowers - poo-flower) is done for Pillayar invoking his blessings. It is after Pillayar worship, Poosai for the other deities are conducted.

Once there were three evil men Asuras - who were embodiments of ago, who had built their own palaces - of silver, gold and iron. Their structures were called Thiripuram. As their wickedness both towards the Devas and mortals knew no bounds, Devas and mortals appealed to God Siva to save

them.

So God Siva set out to put an end to the egoistic Asuras. As He left His abode, Pillayar was seated at the entrance. God Siva ignored Him and set out in His chariot. Pillayar was annoyed that He was ignored.

He broke the axle of the chariot. God Siva could not proceed. But He realised why it happened. He returned, appeased Pillayar and then set out. With one angry look and derisive laughter at the over-confidence of the Asuras He burnt the Thiripurams to ashes and destroyed the Asuras.

In another incident the Deva called Moon laughter at the figure of Ganesha. He cursed him to wane off. So Moon ran to God Siva for salvation. God Siva took the crescent Moon and kept him on his crown. He was pardoned and was allowed to get back his full form after waning off for 14 days.

Thus we see the waxing moon. In another incident, there was a prolonged drought. Sage Agastiyar had taken all the waters of a river that ran through Thamil Nadu into his Kamandalam - the brass jug the rishis carry with them to collect water for religious rituals. The people and the Devas appealed to God Ganesha to help. He took the form of a crow (kakka) and tipped the Kamandalm. The water spread out into a river.

As it’s done by the crow, the river was named Kaviri (Ka-crow, viri-spread). Now it has changed to Cauvery with the passage of time. Agastiyar annoyed, chased the bird. The crow changed into a small boy and ran.

The Sage chased him and catching him knocked him on the head. Pillayar took his original form and Agastiyar realised he had knocked God Pillayar on his head. The peni tent Sage begged pardon and the habit of devotees crossing their hands and knocking on their heads thrice is a reminder of the incident.

In Hindu Mythology there are so many stories of Pillayar.

Mythology is not the religion. Neither is it the essence of religion. Mythology should not be mistaken for Hinduism. Like morality plays the stories in Mythology teach people to choose righteous living.

Teach people to distinguish between good and bad, between right and

wrong and gives lessons in humanitarian deeds. There are stories about Gods who help genuine devotees, desperate ones and prove the fact the Presence is always there to help the good and the sincere. Even animals in need are helped by the Gods.

Many would be familiar with the story of the ripe mango fruit and the competition between God Pillayar and boy God Murugan. Sage Narada is famous for involving two parties in the fight.

Though he does it out of mischief, finally he sees to it that all ends well.

Once he went to Mt. Kailas the abode of God Siva with a ripe mango and offered it to God Siva, which He gave to His Consort Parvathy. Both Pillayar and Murugan wanted the mango. God Siva told Sage Narada to solve the problem he created. Sage Narada told Pillayar and Murugan, “Whoever comes round the universe first will receive the mango.”

So off went Murugan on His peacock. Pillayar of course has only a rat as his vahana. What would be do? He looked worried. Sage Narada told Pillayar, “Why are you hesitating. Aren’t your parents your entire universe.

Go round them and claim the mango,” Pillayar did likewise and got the mango. Murugan came flying back on his peacock and when He saw the mango in Pillayar’s hand, flew into a tantrum and denouncing all He had, left in a loin cloth and settled on the hills of Palani in Thamil Nadu.

This mythological story gives a message to the children. Your parents are the first Gods for them. Worship them, respect them, revere them. How Murugan was appeased is another story.

Thus mythological stories which are often presented in the form of dance and dramas bring out the messages contained in them. The question often asked is why is Pillayar such a big figure having a rat as His Vahana. Mythology explains that in the story of a Kantharvan called Kiravunchan -

This Kantharvan once tried to seduce the wife of a rishi called Sabari. The Rishi caught him redhanded and cursed him to be a rat - the rodent that digs the soil and lives in a rat hole. The offender fell at his feet and begged pardon. The Rishi relented and told him, “In the hermitage (ashram) or Parasara Rishi, Lord Ganesha you will find. He will make you His Vahana.” As said Pillayar was there being cared for by Parasara Rishi.

This rat - rather mole was playing havoc in the garden of the Rishi. Unable to stand the destruction of the plants in his garden, the Rishi turned to Pillayar for help.

Pillayar sent his weapon to destroy the animal. It burrowed deep into the earth's bowels. The weapon followed him and dragged him back. He fell prostrate at the feet of Pillayar and told his history. Pillayar felt pity for him and took him as His Vahana. That's how says this mythological story, Pillayar has the rodent as His vehicle. The pictures depicting Pillayar on the rodent may make one think how could such a weighty figure ride a meek mouse.

The spiritual aspect is the picture represents Pillayar not in the physical form but in the Astral form which is weightless. That is the philosophy behind this story.

There are many spithets of Pillayar. Sage Viyasar was the one who told the story of Mahabaratha. He requested Pillayar to write it down as he related it. Pillayar agreed to do so on one condition - that Viyasar should not pause to think even.

He should continue to dictate the story non-stop. So Viyasar started to relate the story. Pillayar broke one of His tusks to inscribe the story on ola leaves. Since He has only one tusk he is known as "Ekathanthan".

As He removes the hardships (vigna) in the life of His devotees He is called Wignesha.

Gana-Esha - God with elephant face.
Sithi Vinayaka- He brings success to those who pray to Him.
Pranava Rupa - One who has the face, the form of the Pranavamanthiram.
Vela Muha - Vela - Elephant Muha - Face
Iynkaran - Panchakaran - with five hands - the four from the body plus the trunk.
Uma Sudan - Son of Uma (Goddess Parvathi)
Pillayar Poosai is done before anyone sets out on any business.

History of Vinayagar Chathurthi

Before sharing the aspcious tale about the birth of Ganesha, I would like to tell something about HIM. According to Hinduism, God, Paramporul, Sivam, Brahmam, or the Supreme is absolute. The first prayer of a Hindu is always to Vinayagar. Vinayagar is invoked at the beginning of all ritualistic workship. He is invoked before a family moves into a house.

Vinayagar the Paramporul:

There are countless Vinayagar temples, eventhough we have dedicated temple for all God. None of the temple will be there without Ganesha. Hindus have a practise to put a sign or notation at the top of any page such as account book, test paper, etc called "pillayar suzhi" or "pillayar suli". Which means that they are handing over all the burdens to Lord Ganesha, believing that He will take care of everything. He is also called as Lord of obstacles as well as the Remover of obstacles. Which mean that He will not allow people to do sin or evil(Lord of obstacles) and He wil not allow anybody to be an obstacle when they do right thing(Remover of obstacles).

Different Names of Vinayagar:

Vinayagar has many names and been called by many names. I will list out few names below.

1)Ganapathi (Lord of Siva's attendants)

2)Vinayagan(No leader for him)

3)Pilayar

4)Vigneswaran(Lord of obstacles and Remover of obstacles).

5)Gajamugha(Elephant Face)

Tale of Vinayagar Chathurthi:

Vinayagar + Chathurthi===>means Birth of Vinayagar.

Parvathi(Mother Godess) the wife of Lord Shiva was thinking of taking bath but none of Her attendants were there. So, created a human figure from unguent and balm then with Her power she gave life to the figure. She advised that human figure to gaurd the door while she was taking bath. She also advised that figure not to allow anyone to enter the home. The figure accepted the same. While Parvathi was taking bath, Lord

Shiva(Husband of Parvathi) after a long Meditation on Mountain Kailash,came to home and He was astonished since a boy was standing infront of His home. When Lord Shiva was about to enter the home, the boy stopped Him. Outraged by the cheek of this stranger, Shiva cut off his head from the Body. Later, He came to know that the boy is Parvathi's Son. For fear of enraging his wife, Shiva ordered his ganas(attendants) to get him the head of the first living creature that they could find. But unfortunately, the Ganas saw an elephant first. Ganas as instructed, chopped the head of the elephant and brought it to Lord Shiva. Then He placed the same on Parvathi's head and gave him the life back. Once Parvathi has took Her bath, came out of the home and she found a boy with an elephant head. She asked who is that boy(in tamil it is called as "pillai yaaru" means who is that boy"). From which Shiva named Parvathi's son as "Pillayar". This elephant-headed god was welcomed into the first family of the Hindu Heavens and named Ganesha or Ganapathi, which literally means the chief of the ganas, or the attendants of Shiva. This brave guardian of the door to Parvathi's bath is beheld today as the most aspicious God of new beginnings.

This is the History Behind Vinayagar Chathurthi.

பிள்ளையார் என்னும் இயற்கைக் காவலன்!

பிள்ளையார் வழிபாட்டுக்கென்று தனி இடம் இந்து மதத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் அவர் அமர்வதற்கென்று தனி இடம் தேவையில்லை என்று சொல்லும் வண்ணம் எல்லா இடங்களிலும் அவரைக் காணலாம். இன்றைக்கு நகரங்கள் பெருகிவிட்ட நிலையில், மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் பிள்ளையாரை பிரதிஷ்டை செய்து விடுகிறார்கள். ஆனால் முற்காலத்தில் பிள்ளையாருக்கென தனி இடங்கள் இருந்தன. குறிப்பாக மரத்தடியிலும், குளத்தங்கரையிலும், பிள்ளையாரை பிரதிஷ்டை செய்து விடுவார்கள். இதற்கு ஒரு முக்கியக் காரணம் இருக்கிறது. அந்தக் காரணம் நம்மை வாழ வைக்கும் சுற்றுப்புற இயற்கை வளத்தை, நாம் வாழ்விப்பதற்காக ஏற்பட்டது.

அந்தக் காரணம் என்னவென்று தெரிய வேண்டுமென்றால்,

பிள்ளையாருக்குச் செய்யும் நைவேத்தியப் பொருட்கள் எவை என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக எல்லோரும் நினைக்கும் நைவேத்தியப் பொருட்கள் பால், தேன், பாகு, பருப்பு என்று ஔவை மூதாட்டிச் சொன்னவையாகும். ஆனால் இவற்றைப் பெற ஓரளவேனும் முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும். எந்த முயற்சியும் இல்லாமல், எளிதில் இயற்கையில் கிடைக்கும் பொருட்களைப் பிள்ளையார் விரும்புகிறார். இதைச் சொல்லும் ஒரு வடமொழி ஸ்லோகம் இருக்கிறது. *'கஜானனம் பூத கணாதி சேவிதம்'* என்று தொடங்கும் அந்த ஸ்லோகத்தில், பிள்ளாயாருக்குப் பிடித்த பழங்கள் என்று இரண்டு பழங்களின் பெயர்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவை விளாம் பழமும், நாகப்பழமும் ஆகும். இந்த விவரத்தைக் *'கபித்த ஜம்பூ பலசார பக்ஷிதம்'* என்று அந்த ஸ்லோகம் சொல்கிறது. (கபித்தம் = விளாம்பழம், ஜம்பூ = நாகப்பழம் அல்லது நாவல் பழம்).

இந்த இரண்டு பழங்களைத் தரும் மரங்கள், நம் பாரத நாடெங்கும் இயற்கையாகவே ஆங்காங்கே வளருகின்றன. இவற்றுக்குள்ள ஒரு விசேஷம் என்னவென்றால், இவை நிலத்தடி நீர் ஓடும் இடங்களுக்கருகே வளருகின்றன. நமது நாடு வானம் பார்த்த பூமியாகும். வருடத்தில் சில மாதங்களில் பெய்யும் மழை நீரானது பூமிக்குள் சென்று அங்கு நிலத்தடி நீராகத் தங்குகிறது. ஒரு இலையில் நரம்புகள் இருப்பது போல, நமது நாட்டின் நிலத்துக்கடியில் நரம்புகள் போல குறுக்கும் நெடுக்குமாக பாதைகள் இருக்கின்றன. பூமிக்குள் செல்லும் மழை நீரானது இந்தப் பாதைகளில் தங்குகின்றன. இந்தப் பாதைகளை 'ஜல நாடி" என்கிறார்கள். அந்த ஜலநாடி சில இடங்களில் பூமிப்பரப்புக்கு அருகிலும், சில இடங்களில் ஆழத்திலும் செல்கின்றன. அவை பூமிக்கருகில் அருகில் இருக்கும் இடங்களில் எறும்புப் புற்று உண்டாகிறது. அந்தப் புற்றுகள் பூமிக்கடியில் ஜலநாடிகளுடன் இணைகின்றன. அங்கு நீர் இருக்கவே மரங்களும் வளருகின்றன. அப்படி வளரும் மர இனங்கள் 50 க்கும் மேல் என்று ரிஷிகள் எழுதி வைத்துள்ளார்கள். அவற்றுள் முக்கியமான இரண்டு மரங்கள் விளா மரமும், நாவல் மரமும் ஆகும்.

இந்த மரங்கள் கண்ணில் பட்டால், அங்கு அருகில் நீரோட்டம் இருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ளலாம். இந்த மரங்களே நீரோட்டத்தை அடையாளம் காட்டும் கருவிகள் ஆகும். எனவே இந்த மரங்களைப் பாதுகாத்தால், நீரோட்டம் எங்கிருக்கிறது என்பதை எளிதில் கண்டுபிடித்து விடலாம்.

ஓரிடத்தில் இருக்கும் நிலத்தடி நீரோட்டத்துக்கு ஏற்றாற்போல ஒரு குறிபிட்ட கோணாத்தில், குறிப்பிட்ட திக்கில்தான் இந்த மரங்கள் வளருகின்றன. உதாரணமாக, நாவல் மரத்துக்கு வடக்கில் நாலரை அடி தூரத்தில் கிழக்கு- மேற்காக ஜலநாடி ஓடும். அங்கே 'ஒரு மனிதன்' ஆழத்துக்குத் தோண்டினால், நல்ல சுவையுள்ள நீர் கிடைக்கும், ஒரு மனிதன் ஆழம் என்பது அதிக பட்சம் ஆறடி என்பதாகும்.

அது போல நாவல் மரத்துக்குக் கிழக்கே புற்று இருந்தால், அந்தப் புற்றுக்குத் தென்புறத்தே இரண்டு மனித ஆழத்தில் தண்ணீர் கிடைக்கும்.

அது போல விளாமரம் ஒன்று கண்ணில் தென்பட்டதென்றால், அதற்குத் தெற்கில் பெரும்பாலும் ஒரு புற்று தென்படும். அந்தப் புற்றுக்கு வடக்கில் பத்தரை அடி தூரத்தில் தோண்டினால், ஐந்து மனித ஆழத்தில் நல்ல சுவையான நீர் கிடைக்கும்.

இவ்வாறு மரங்களின் மூலம் நிலத்தடி நீரை அடையாளம் கண்டார்கள். அங்கு நிலத்தைத் தோண்டி சுனைகளும், குளங்களும் வெட்டினார்கள். அந்த நீர் ஆதாரங்களை மக்கள் மாசு படுத்தி விடாமல் இருக்க, அங்கே பிள்ளையாரையும், புற்றுடன் கூடிய மரமாக இருந்தால் நாகத்தையும் பிரதிஷ்டை செய்தார்கள். புற்றாக இருந்தால் அதில் பால் தெளிப்பதன் மூலம், வெயில் காலங்களில் ஜலநாடி வற்றினாலும், அங்குள்ள மண் குளிர்ந்தே இருக்கும், இதனால், புற்றுக்குக் கீழே நிலத்தடியில் வாழும் பாம்புகள் வெளியே வராது. புற்றுக்குப் பால் தெளிப்பதில் இந்த நன்மையும் இருக்கிறது.

பிள்ளையார் வழிபாட்டில், ஜலநாடியை அடையாளம் காட்டும் மரங்களின் பழங்களைப் பயன்படுத்தினால் அந்த மரங்களை மக்கள் அழிந்துவிடாமல்

காப்பாற்றுவார்கள் என்ற எண்ணத்தில் இப்படி ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இந்த இரு மரங்களைப் போல அரச மரம், ஆல மரத்துக்கு அருகிலும் நீரோட்டம் செல்லும். ஆனால் அவற்றுக்கு ஒரு தெய்வீகத்தன்மை இருப்பதால் நினைத்த மாத்திரத்தில் மக்கள் அந்த மரங்களை அழிப்பதில்லை. ஆனால் விளாமரத்துக்கும், நாவல் மரத்துக்கும் அந்த மரியாதை கொடுப்பதில்லை. அவற்றை அழித்து விட்டால், நீரோட்டம் கண்டுபிடிப்பது கடினமாகி விடும். இதன் காரணமாக இந்த மரங்களின் பழங்களை நைவேத்தியப் பொருட்களாக ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

இன்று இந்த மரங்களை நாம் தேடிப்பார்க்க வேண்டும். அந்த அளவுக்கு அவற்றை அழித்து விட்டார்கள். அதனால் மக்களுக்குத்தான் தொல்லை. நீரோட்டம் எங்கு செல்கிறது என்று தெரியாததால், ஜலநாடிகள் ஓடும் இடங்களில் இன்று குடியிருப்புகளைக் கட்டி விடுகிறார்கள். மழை பெய்தால், எங்கோ பெய்த மழை நீராக இருந்தாலும், இந்த ஜல நாடிகளில் வந்து சேர்ந்து விடும். அதனால் மழை பெய்து பல நாட்களான பிறகும், வீட்டைச் சுற்றிக் குளம் போல தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு பிள்ளையாரே, பெருமாளே எனக்கு நிம்மதி இல்லையே என்று கேட்டு என்ன பயன்? இயற்கைக்கும் நல்லது, மக்களுக்கும் நல்லது என்று நம் முன்னோர்கள் ஏற்படுத்தி வைத்த வழி முறைகளைப் பின் பற்றாததால் வந்த வினை இது. இனியேனும் மரங்களைக் காப்போம். பிள்ளையார் வழிபாட்டில் இருக்கும் இயற்கைப் பாதுகாப்பைத் தெரிந்து கொண்டு மரங்களைப் பராமரிப்போம்.